

2) W razie udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej:

Czy pkt 7 lit. c) załącznika I do dyrektywy OOS stanowi *lex specialis* w stosunku do pkt 7 lit. b) załącznika I do dyrektywy OOS i w związku z tym jest stosowany w pierwszej kolejności?

3) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytania pierwsze i drugie:

Czy pojęcie „droga szybkiego ruchu” w pkt 7 lit. b) załącznika I do dyrektywy OOS zakłada, że istotny odcinek drogi jest główną drogą ruchu międzynarodowego w rozumieniu Umowy europejskiej o głównych drogach ruchu międzynarodowego?

4) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytania pierwsze, drugie i trzecie:

Czy pojęcie „budowa” w pkt 7 lit. b) załącznika I do dyrektywy OOS znajduje zastosowanie do poszerzenia drogi, podczas którego nie dokonuje się istotnej zmiany istniejącej trasy drogi?

5) W razie udzielenia na pytanie czwarte odpowiedzi twierdzącej:

Czy pojęcie „budowa” w pkt 7 lit. b) załącznika I do dyrektywy OOS zakłada minimalną długość danego odcinka drogi? Czy w wypadku odpowiedzi twierdzącej ma to oznaczać nieprzerwany odcinek drogi? Czy w wypadku odpowiedzi twierdzącej minimalna długość wynosi więcej niż nieprzerwany odcinek wynoszący 2,6 kilometrów bądź – jeżeli należy sumować długość kilku odcinków dróg nie stanowiących jednej nieprzerwanej całości – więcej niż 4,4 kilometrów łącznie?

6) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie piąte:

Czy pkt 7 lit. b) alternatywa druga załącznika I do dyrektywy OOS (budowa dróg szybkiego ruchu) znajduje zastosowanie do budowy dróg na terenach zabudowanych w rozumieniu Umowy europejskiej o głównych drogach ruchu międzynarodowego?

⁽¹⁾ Dz.U. L 26, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesarbeitsgericht
(Niemcy) w dniu 15 grudnia 2015 r. – Jan Šalplachta**

(Sprawa C-670/15)

(2016/C 090/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesarbeitsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca zażalenie: Jan Šalplachta

Pytanie prejudycjalne

Czy przysługujące osobie fizycznej prawo skutecznego dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sporze transgranicznym w rozumieniu art. 1 i art. 2 dyrektywy Rady 2003/8/WE z dnia 27 stycznia 2003 r. w celu usprawnienia dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sporach transgranicznych poprzez ustanowienie minimalnych wspólnych zasad odnoszących się do pomocy prawnej w sporach o tym charakterze ⁽¹⁾, wymaga by przyznana przez Republikę Federalną Niemiec pomoc prawna obejmowała poniesione przez wnioskodawcę koszty tłumaczenia oświadczenia oraz załączonych do wniosku o przyznanie pomocy prawnej uzasadniających go dokumentów, gdy jednocześnie z wytoczeniem powództwa wnioskodawca wniósł do sądu – będącego zgodnie z art. 13 ust. 1 lit. b) dyrektywy również organem przyjmującym – wniosek o przyznanie pomocy prawnej i sam zlecił dokonanie tłumaczenia?

⁽¹⁾ Dz.U. L 26 z 31.1.2003, s. 41- wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 19, t. 6, s. 90.